

BREDASCHE

COURANT.

Staat-, Letterkundig-

en Wetenschappelijk

Nieuws-

Blad.

Vrijdag den

NEDERLANDEN

SPRAAKKUNDE VAN DEN MAGTIGEN

Het is niet te ontkennen dat de Brittenlandsche Staatkunde van het Engelsche kabinet, schien door alle tijden heen, in geen zeer gunstige vermaandheid mogt deelen. In het algemeen beschrinkt men die Staatkunde van bekrompenheid, egoïsmus, en rijdwloosheid. Het is niet onrecht te zeggen dat Engeland om het even, of de geesteswereld of het, tenzij dat men slechts Groot-Brittanje bezwaart, en geen maatregelen worden door dat kabinet te laag abgeacht, wanneer zij dat laatste doel slechts bevorderen kunnen.

Zederspreker reeds vele geslachten voor het tegenwoordige, zoo spreekt nog heden het grootste gedeelte der beschaafde wereld. Er is in die uitspraak misschien iets overdreven, maar menigfeit uit de oude en nieuwe geschiedenis is ten betooge daarvan aan te voeren. Meermalen heeft men Engeland elders den burgeroorlog zien aanvuren en bestrijden tevens; meermalen zamenzweringen zien aanmoedigen, bij de aanbieding van hulp tot demping; meermalen, naar gelang der omstandigheden, de zaak der vorsten en die der volken zien dienen. Nu eens ontwikkelde dat kabinet de banier van het liberalismus, en, dikwerf in denzelfden oogenblik, predikt het slaasche onderwerping, naar mate dezelve belangen of Englands handel revolutioneert of tenaant behoefde. Handelingen volgens zeker trasson schryver niet ongelijk, aan die der Grieken in een bijspel, die, iedereen om den tain leidende, zelf alléen de winnende partij uitmaken. Op het staatkundige tooneel waren het echter meer treur- dan blijspelen, waarin het bewuste karakter uitblonk.

Wat daarbij nog verdient opgemerkt te worden is de schoone ontwikkeling, waarin de Engelsche Staatslieden dat karakter weten te doen verschijnen. Hoort hen, in het parlement, hunne ontwerpen vol edelmoedigen zin en zedelijkheid voordragen, terwijl loud innedeklap die priesters der Menschelijkheid toesprieken. Voortreffelijke Zedekunde! welke niets dan het egoïsmus en schitterende Edelmoedigheid, welke alléen het voordeel tot grondslag aanneemt!

Ja, eene dubbelzinnige Staatkunde was steeds die van het Engelsche Hof. Indien Griekenland daarvan, slechts weinige jaren geleden, ten voorbeeld strekte, de Belgische opstand levert daarvan men nog verscher bewijs. Ten aanhien van eerstgeroemden Staat scheen die Staatkunde zich echter een typeelend doel voorgesteld te hebben, namelijk: het beletten eener uitbreiding van het Russische gebied en het verhinderen der vestiging van een sterk en onafhankelijk Grieksch-Rijk. Van daar die genegenheid voor de Ottomanische Porte en de, zelfs niet weerhouden wenschen voor den voortpoed der halve maan. Van daar de teleurstelling door de overwinning van Navarino te weeg gebragt, en de pogingen tot terughouding van den togt der Franschen, in der tijd, naar Morea. Gelyktijdig begunstigten en benadeelden zij de Grieken; opdat, bij welken uitslag ook, Allion altijd in de voordeelen bij het sluiten der rekening zoude kunnen deelen.

Ziet juist werd door den heer de Chateaubriand in eene der zittingen van de kamer der pairs in 1830 (1) te dier zake de volgende aanmerking gemaakt.

« Au surplus, il n'y a aucun reproche à faire à l'Angleterre dans toute cette négociation; elle a très bien joué sa partie, sans dépenser un schelling, sans faire marcher un soldat, elle a donné un monarque à la Grèce. Sa politique a été moins naïve, mais plus positive que la nôtre: à nous les dépenses; à elle les profits; Summ cinque. » (2)

Men zie in dezen volzin *Belgie voor Griekenland*, en de woorden van den heer de Chateaubriand zijn nog heden geheel van toepassing. Dat de tegenwoordige stand van zaken in België aanvankelijk niet de uitbeeling van het Engelsch kabinet was, is sinds lang geen

(1) Discussion de l'adresse.
 (2) dat is: Voor het overige valt er aan Engeland geen verwijt bij deze geheele onderhandeling te doen; het heeft deszelfs rol uitmuntend gespeeld. Zonder één schelling uit te geven, zonder één soldaat te doen marcheren, heeft het Griekschland een monarch gegeven; deszelfs staatkunde is minder oprecht maar stilliger dan de onze geweest; wij hebben de uitgaven te doen, zij heeft de voordeelen; *Summ cinque.*

geheim meer; ook zonder den beruchte brief van Van der Smissen zijn de vroegere handelingen van lord Ponsonby te Brussel reeds algemeen bekend.

Men wane echter niet, dat het wezenlijk doel der Engelschen reeds bereikt is. De Staatkunde is, volgens sommige schryvers, de kunst van misleiden. Nu is het nog een bewijs, wie der beider, in België het meeste belang hebbende potentaten, in deze kunst des anderen meester is. Derselver tegenwoordige eenstemmigheid, ja intimiteit is slechts schijnbaar, niet meer dan het werk der tijden en zal — welligt spoedig — voor de veel sterkere mate van plaats maken. Alsdan zal blijken, wie het voo is droebel water heeft kunnen vissen; en niet onmogelijk is het, dat Allion, bij een zekerdijkten uitslag, gelykelyk te land gesteld worden. Hoedanig die uitslag echter wezen moge, dit kan men reeds te voren vaststellen, dat Engeland niet het meest in de kosten betalen zal en men, in de eerstvolgende parlements-vergaderingen, zich zal kunnen verstaan op te treden op den onwtikkelen staat van Oud-Engeland tegen deszelfs oudsten en waardsten Bondgenoot, en zwaarted se

Wat hier intusschen van Engeland gezegd is, is niet alleen op dat hijk van toepassing. Slechts met zeer frauwe wijzigingen te het toepasselyk op allen, wien het niet aan de nage ontbrekt. Men misleide zich dus niet, door, hier op uit te vanden overleveringen, of eigene ervaring, alleen aan de overzijde van het kanaal den vjand te willen zien. Door alle tijden heen is het de staatkunde der Magtigen geweest, zich alléen zoo lang het lot der zwakkere aan te trekken, als hun eigen belang deze vaa edelmoedigheid vorderde; en deze staatkunde — de geschiedenis van het voorledene en het tegenwoordige bewijst het — wordt op het vaste land even werkdadig als aan de Ineems geleerd. Ook daarom is het, dat de Staten van minderen rang een hooger beginsel van Beroep en wezen dan waarborg van Bondgenooten bezitten moeten; zullen zij niet telkens blootgesteld wezen om, ten gevalle dan laatste Bondgenootschap, geheel of gedeeltelyk opgeofferd te worden.

Dat hooger beginsel, Nederland kent het; Nederland bezit het! Houden wy het derhalve vast, wat ons ook moge birtzinken. Nog verheft het ons boven de bouwvallen van andere rijken; eenmaal zal het ons over onze, zoo verborgene als openbare vijanden een zepievient.

By besluit van Z. M. ad. 18 April 11 tot notaris der gemeente Klundert benoemd, de heer C. W. Maris, thans 2de luitenant bij het 2de bat. 2de afd. mobiele Noord-Brabandsche schutterij.

— Z. K. H. Prins Frederik is gisteren van hoogstdezelfs gedanen uitstap naar Noord-Holland te s Gravenhage teruggekomen.

— De eerste kamer der Staten-Generaal heeft op gisteren hare werkzaamheden hervat.

— Bij een kennisgeving van heeren burgermeesters der stad Amsterdam is de plegtige begrafenis der stoffelijke overblijfselen van den onvergetelijken van Speyk op morgen, den 4den dezer, bepaald geworden. Ten tien ure des morgens zal de lykkest, van de kamer op het strand van de marine worden overgebragt in de daarvoor bestemde sloep. Dezelve zal, door andere plegtstatig begeleid, van s riks werf varen, langs den buitenkant, tot naar de nieuwe stads-herberg. Van daar zal de trein gaan langs de Haringpakkery, over den Haarlemmerdijk tot aan de Heerenmarkt en over de oostzijde daarvan naar de Heerengracht, langs dezelve tot aan het Koningsplein, van daar over den Heiligenweg, de Kalverstraat door naar den Dam en de Nieuwe Kerk, waar de begrafenis en plegtige ontdekking van het monument daarop plaats hebben zal. Het uitsteken van vlaggen, salvo's van geweer en andere plegtstatigheden zullen deze overvoering en lykstatie van den onsterfelyken held vergezellen.

Zaterdag, den 5den dezer, zal de eerste doorschutting, aan de eerste oostelike doksluis in de haven te Amsterdam, van de Ma. korvet, den naam van van Speyk dragende, plaats hebben.

— Van den Helder wordt ons van den 1sten dezer het volgende gemeld:

» Heden morgen had het 2de bataillon der 2de afdeeling mobiele

Noord-Brabandsche schutterij, alhier in bezetting, de eer van door Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden in oogenschouw te worden genomen. Z. K. H., na het bataillon geïnspiceerd en hetzelfde een deel der bataillons-school te hebben later uitvoeren, betuigde aan het korps officieren zijne bijzondere tevredenheid, zoo over de beavenheid der schutters in den wapenhandel als over derzelve goed voorkomen, daarbij voegende, dat het bataillon aan zijne verwachting had voldaan en reeds met andere, langer in dienst geweest zijnde schutterijen kon wedijveren; dit leevot getuigenis met algemeen genoegen aangehoord, werd vervolgens den schutters medegedeeld en sloot deze met levendige blijdschap vernemen.

— Naar men verneemt is ter perse en zal eerstdaags verkrijgbaar worden gemaakt, het rapport van de geneesheeren, welke van wege het gouvernement zich naar Duitschland tot het onderzoek der cholera morbus begeven hebben.

BELGIË

BRUSSEL, den 2den Mei.

Gisteren heeft de senaat het rapport der commissie over het budget van binnenlandsche zaken aangehoord; de aanvoudige aanteekening werd, zoo als te denken was, en van voorgesteld; evenwel ook omtrent dit budget den wensch geuit, dat een verhoogd bedrag voor het volgend jaar, met de belastingen moest aanbrengen.

De algemeene beraadslagingen over, de zoo als het bij den senaat schijnt te keeten, de tweede lezing van het budget van finantien was daarop aan de orde.

Onder de leden die het woord werden, merkte men op hetgeen de graaf Kilaix XIII. zeggende het budget zeide; deszelfs totaal, zeide hij, was ongeveer 90 millioen; doch dit cijfer daarom niet juist; zoo men het geheele jaar op den voet van oorlog, bleef dan zou men de 18 millioenen, die op het budget voor Holland voorkomen, niet te betalen hebben; werd het tractaat van 15 november ten uitvoer gelegd, dan kwam het leger op den vredevoet en bespaarde men 6 a 8 millioenen. Het wezenlijk totaal van het budget was derhalve maar 80 millioenen; nu bedroegen de gewone inkomsten slechts 32 millioenen, de leening van 48 millioen zou er niet meer dan 36 opleveren; diengvolgens zou er eene nieuwe leening moeten worden aangevraagd. Overigens moest men het zich niet ontwinnen, zeide hij, dat men zelfs in gewone tijden tot nieuwe belastingen de toevlucht zou moeten nemen, want 37 a 38 millioenen waren er toch altijd voor de administratie van het land benoedigd.

De minister Coghier nam ook tot verdediging van het budget het woord; de bezuinigingen waren, volgens hem, door de afgevaardigden zoo ver mogelijk gedreven; men had het administratief stelsel aangevallen, de omstandigheden sedoorden niet aan een ander te denken; op de hem gedaan vraag naar de, door het vorig gouvernement, voorgeschotene sommen aan industriële ondernemingen, antwoordde hij, dat de waarborgen waarmede die sommen berusteden, steeds in wezen waren, dat het gouvernement de hand er aan hield, maar dat hij, in een oogenblik dat de overheid zoo geweldig geknakt was, tot de onteigening niet besluiten kan. Omtrent den staat onzer finantien, vervolgde de minister, moet ik u doen opmerken, dat dezelve niet verontrustend is, het budget bedraagt 89,300,000 guldens; onze inkomsten, op 31 millioenen geschat, zullen, hoop ik, 35 geven; zoo de leening van 48 millioenen er 37 oplevert, bedragen onze inkomsten een totaal van 72 millioenen. Het gouvernement dacht niet aan den voortdurenden staat van oorlog; nu hebben wij te voorzien dat wij er nog eenige maanden in kunnen blijven; duurt dezelve tot 30 juni, dan zal het deficit 8 millioen bedragen; duurt dezelve tot 30 september, dan zal het er 12 wezen; zoo eindelijk de tegenwoordige gesteldheid tot het eind des jaars verlengd werd, zoo zou het deficit 17 millioenen bedragen, maar in dat geval ook zouden wij niets aan Holland te betalen hebben, en de 19 millioenen, die daarvoor op het budget voorkomen, zullen strekken om het deficit te dekken. De minister zeide ten slotte te gelooven, dat men voortaan met een budget van 36 millioenen, hetwelk de tegenwoordige belastingen opbrachten, de zaken aan den gang kon houden, en achte zich gelukkig den senaat van dergelijke daadzaken te kunnen onderhouden, die de gemoederen gerust moesten stellen.

De algemeene beraadslagingen werden in deze zitting gesloten en de vergadering tot heden geadjourneerd.

De *Monsieur* vermeldt, dat blijkens een rapport van den militairen kommandant in de provincie Limburg aan den minister van oorlog, de beide detachementen, die zich in den omtrek der vesting Maastricht gewaagd hadden en gevangen genomen waren, den 25sten april weder in vrijheid waren gesteld.

Hetzelfde blad geeft, op verzoek van den procureur generaal van Meenen, den brief mede, door denzelfden aan des heer Jottrand, als secretaris van den discipline-raad der brusselsche advocaten, geschreven, alsmede diens antwoord, waarbij deze den procureur-generaal het proces-verbaal toezendt der zitting van gemelden raad, op den 14den april gehouden.

— Gisteren is door onze stad een courier uit Griekenland komende gepasseerd, zich met spoed naar Londen begevende.

— Onze bladen verhalen, volgens een brief van den 19den maart uit de Havannah, dat de belgische vlag den 13den te voren aldaar was erkend gestalden.

ARRIVEDEN, den 2den Mei.

De maand april is vruchtbaar geweest in de aankomst van schepen, en wat het opmerkelijkste is, in een aantal zoo als wij hiertot heden nog niet gehad hebben. Onze bassins zijn als door een toevloed met schepen opgevuld. De werklieden aan de haven zijn in volle bezigheid, de binnenlandse schippers zijn vaartuigen sedert de revolutie in de haven lagen te bederven, vinden in onze bassins zoo veel scheepsvrachten als zij maar willen, dewijl de verschillende groepen onmiddellijk overgeschreept en verzonden worden. De handelen hebben ons koloniale waren; het Noorden

heeft ons hout geleverd, de vaartuigen uit de Middellandsche zee onderscheiden zich gaastig onder de aangekomen schepen. Algemeene werkzaamheid heeft deze toevloed in den aanloop opgevolgd, enz.

Na deze schuldiging van de tegenwoordige plaatselijke levendigheid in den handel en van onze bassins, het het *Journaal de Commerce* over de aankomst van schepen in dit jaar met vorige vergeleken; volgens dezelve zijn er in het jaar 1829, gedurende de maand april, 113 schepen, in 1830, 66, in 1831, 28 en in dit jaar 142 aangekomen; zijn er in 1829, gedurende de vier eerste maanden, van 1 januarij tot 30 april, aangekomen: 279 schepen; in 1830, 219; in 1831, 81 en dit jaar 258. Onder de 142 in de afgeloopene maand in onze bassins aangekomen schepen bevinden zich 12 belgische, 7 franche, 18 engelsche, 14 amerikaansche, 18 deensche, 3 zweedsche, 11 noorweegsche, 39 hanoversche, 5 pruisische, 1 lubeksch, 2 meckelenburgsche, 9 Oldenburgsche en 3 hamburgsche.

FRANKRIJK

PARIS, den 30sten April.

De *Journal* van den heer *Parier* wordt van dag tot dag meer bedenkelijk; gisteren zijn er wederom eenige toevallen voorgekomen, welke geringe hoop overlaten. Daar het nu grootendeels uit zichtiging voor dien staatsman schijnt te zijn, dat men het voorzitterschap medderdaad heeft onvervuld gelaten, zoo geeft deze ongunstige wending der ziekte aanleiding tot nieuwe gissingen; doch daar loopen zoozeer uiteen, dat men, met geen waarschijnlijkheid zelfs den opvolger van den heer *C. Parier* kan aanwijzen.

— Het bulletin der ziekte levert al wederom een guntiger uitzigt op; 140 is het getal der overledenen en in de gasthuizen zijn niet meerder dan 115 nieuwe lijders opgenomen.

— De afzending van het koninklijk gerechtsboek, naar de *Journal*, en voortplantigen kassier *Kassner*, naar het Hof van Cassis, worden vermeld.

— De heer *Thiers*, wiens benoeming tot minister van openbaar onderwijs heden ten stelligste wordt toegesproken, is op zijne doorreize te Aix, door de menigte uitgejouwd, en des avonds op een charivari onthaald.

— Sedert de terugkomst van lord *Granville* heerscht er aan het engelsch gezantschap eene ongewone drukte.

— De prijzen der fondsen waren heden (maandag 30) als volgt genoteerd: de 5 pct. kont. 96,60; op tijd 96,50; de 3 pct. 69,90; kont.; 69,60 op tijd. Napetsche renten 80,85; Bp. perp. 37 1/2.

DUIJSCHLAND

FRANKFORT, den 28sten April.

Het blijkt thans dat de diplomatische onderhandelingen te Rome gevoerd, niet, zoo als vroeger gezegd is, op den 16den dezer tot het sluiten van een volkomen verdrag, maar slechts tot het uitwisselen van twee belangrijke nota's hebben geleid. De eerste derzelve door den graaf de *St. Aulaire* overhandigd, is gedagtekend den 15den april en luidt als volgt:

» Naauwelijks waren de nota's van Z. E. den heere kardinaal staats-secretaris, van den 25 en 26 februarij ter kennis van het Fransche gouvernement gebragt, toen de ondergeteekende den last ontving, om te verklaren, dat de schepen van de *St. Louis*, kommandant der expeditie, bij afwezendheid van den generaal *Gubiers*, de ontvangene bevelen had te buiten gegaan; dat het Frankrijk zoude worden terug geroepen, om aldaar zijn gezag te verantwoorden. Terwijl de ondergeteekende Z. E. den kardinaal staats-secretaris van deze verklaring kennis gaf, achtte hij zich tevens verplicht, denzelfden te herinneren, dat de bedoelingen van het Fransch gouvernement, ten aanzien van den Heiligen Stoel immer dezelfde waren gebleven, en dat behalve het onderhouden der onbepaalde vriendschapsbetrekkingen, ook de instandhouding van het wetdijlijk gezag des Pausen, en de onafhankelijkheid zijner staten, tot de eerste beginselen der Fransche staatkunde behoorden. De ondergeteekende ook deze verplichting volbragt hebbende, is hij den H. Vader ten gehoor toegelaten, en heeft altoest niets verzuimd om Z. E. te overtuigen, dat alleen een ongelukkig misverstand in staat was geweest de goede verstandhouding te storen, welke hersteld door Z. M. den koning der Franschen op het levendigst wordt gewenscht.

De bedenkingen van eenen hoogen staatkundigen aard, het ongeraden makken, om de Fransche troepen die in Italië waren overgebracht dadelijk terug te roepen; was de ondergeteekende verplicht Z. H. te verzoeken, dat men in hunne tegenwoordigheid te Ancona, als in een volbrachte daadzaak zoude toestemmen; te gelijker tijd echter had hij den last ontvaangen, om de grootst mogelijke goeddoening aan te bieden, en zich aan alle voorwaarden te onderwerpen, welke door de Pauselijke regering mogten worden geopperd en die dien aard zonden zijn, dat allen twijfel omtrent de goede verstandhouding tusschen Frankrijk en de overige magten, die in de aangelegenheden van Italië gemengd zijn, zoude worden weggenomen, en een verstandhouding, welke door meerdere vroegere pauselijke senatus koningen, en bepaaldelijk door de nota's der gezanten van Frankrijk en Oostenrijk, en der gevolmagtigden van Pruisen en Rusland van den 12den januarij 11. ten klaarste is gebleken. Mitsdien die dat ontvaangen hebbende om alle hindernissen uit den weg te ruimen, welke de eindelijke schikking ten deze zoude kunnen opdoen, heeft de ondergeteekende, dat deze eindelijke schikking ten spoedigste en op een vriendenschappelijke wijze zal plaats vinden, hij verwacht dus de nadere mededeelingen welke Z. H. hem zal gelieven te doen geworden, enz.

Mededende vullende die is deze nota door den kardinaal Bernini aldus beantwoord: De ondergeteekende kardinaal staatssecretaris heeft aan Z. H. de nota voorgelegd welke U. Exc. in antwoord op de voorstellen dezerzijds tegen de bezetting van Ancona ingebragt, aan hem hebt overhandigd. Hoewel in aanmerking nemende dat de kapitein Caffois den last die hem was opgedragen heeft te buiten gegaan, dat zijn gedrag werd afgekeurd, en dat hij dien ten gevolge naar Frankrijk is terug geroupen, om zich te verantwoorden, kon echter Z. H. niet nalaten te bewerken, dat met dit alles de bezetting van Ancona, als een daadzaak voortdurend bestond, en dat de eenige voldoening, welke inderdaad dien naam verdient, den onmiddellijken aftoeg der Fransche troepen zoude zijn. Edoch bereid om het voorbeeld van tegevoerdheid en gematigdheid, welke de kenmerken der Godsdienst zijn, met welker hoed hij staat, en tevens de gunstige omstandigheden, welke de verstandhouding, wat den verstandhouding tusschen de overige magten betreffen, heeft de Heilige Stoel het verstaande ook den toestand van de Fransche regering, welke naar de verklaring van U. Exc. niet twijfelt, dat de Fransche troepen dadelijk uit Italië zullen worden terug geroepen, zoodat in overweging genomen. Door dit middel en in overeenstemming met de overige groote mogendheden, welke een onbepaald belang in de onschendbaarheid en onafhankelijkheid van het pausselijk gebied stellen, heeft het Z. H. goed gedacht mij ondergeteekende de magt te geven om met U. Exc. over het tijdstip, wanneer de Fransche troepen teruggeroepen zullen worden, overeen te komen, onder beding echter dat de omstandigheden die bezetting zich voortaan alleen tot de middelen diep zullen bepalen, en de kommandant dergelieve zich met niets, wat buiten dien werkring ligt, zal inlaten. Uit dien hoofde kan Z. H. van de voorwaarden, welke aan deze nota zijn toegevoegd, en die op het bevel door mij aan de gezanten der mogendheden, die op den 12den januarij 11. aan de pauselijke senatus hebben gegeven, zijn mededeeld, op geenlei wijze afwijken. Z. H. voede integendeel niet den minsten twijfel, of U. Exc. zult den geest van gematigdheid, welke in die voorwaarden doorstraalt, aanvaarden, en aan dezelve in naam van uwen soeverein zich onderwerpen; dat het tusschen voor het pausselijk bestuur van het pausselijk gebied is, dat er geene nieuwe zwaarigheden over de uitlegging van deze bedingen ontstaan zouden, zoo wil Z. H. dat, in geval van twijfel over den eigenlijken zin dergelieve, de gunstigste uitlegging voor den Heiligen Stoel immer degenen zal zijn, tot welke de Fransche regering zich verplicht rekent. In afwachting enz.

1. De troepen die ten getale van 450 man, door het transportschip de Rhone te Ancona zijn overgebracht, zullen dadelijk terug keeren.
2. De krijgsmagt den 25sten februarij geland blijft, gedurende de bezetting, onder de bevelen gesteld van Z. E. den Franschen gezant, welke gemagtigd zal zijn, daarover vrijelijk te beschikken.
3. Naeh deze krijgsmagt, noch het eskader, mogen onder eenig voorwendsel versterkt worden.
4. De Fransche bezetting zal de stad, gedurende haar verblijf van geene nieuwe verschansingen mogen voorzien, en het aangevangen werk zal worden gestaakt.
5. Zoodra het Pauselijk bestuur de hulp, welke hetzelfde van de Oostenrijksche troepen heeft gevraagd, ontberen kan, zal de Heilige Vader, dergelieve terugtoeg vorderen, en zullen te gelijker tijd de Fransche troepen Ancona ter zee verlaten.
6. Van de citadel van Ancona zal voortaan de Pauselijke vlag waken.
7. De Fransche troepen zullen zich niet buiten de muren van Ancona begeven. Art. 11 van het kontrakt van levering den 7de maart 11. met den leverancier Benedict Costantin gesloten, is derhalve sonder deel en nietig.

8. De kommandanten der Fransche troepen stellen de werkzaamheden der pausselijke autoriteiten, en bepaaldelijk die der politie niet verhinderen, noch eenige zwaarigheid in den weg leggen.

9. De kosten der uitrusting en alle de uitgaven der Fransche troepen in Ancona, komen ten laste van Frankrijk.

10. Bij de kommandanten der Fransche troepen te Ancona, zal zich een diplomaat agent ophouden, met behoorlijke volmagt van den Franschen gezant voorzien, om voor de stipte nakoming der vorige artikels te waken.

ENGELAND.
Londen, den 27sten April.
De graaf Orloff, maakt aanstalten om Engeland te verlaten. Zijn vertrek zou in de eerste dagen der volgende maand bepaald zijn.
— Dingsdag is te Edinburg een volksvergadering gehouden, met oogmerk om aan het Huis der Lords een adreschrift te zenden, ten einde het te verzoeken van de hervorming wet, zonder verandering, af te straffen met hare bevestiging, en te nemen. Hiertoe is besloten, in deze bijeenkomst, die uit ten minste zestig duizend menschen heeft bestaan en zeer ordelijk afgevoerd is.

KWADE PROUW.
Het Journal de la Haye geeft, in zijn nummer van den 20sten April 11, in eenige weinige zinneden een volkomen overzicht van den inhoud en de strekking der staatkundige verloopen, sedert eenige dagen, in bijna al de engelsche nieuwbladen opgenomen. Met eene, tot nog toe niet bekende levendigheid in taal en uitdrukkingen varen zij tegen het bevelschrift van den keizer aller Russen, de inlijving van Polen betreffende, uit, en vinden daartoe in de Fransche liberale dagbladen den besten werklank.
Hoe weinig ook, de tolken der vrijzinnige Fransche en engelsche partij hebben echter bij ons te lande verdedigers gevonden, niettegenstaande deze tolken, bij elke gelegenheid, niet minder op onzen koning en de natie die hij vertegenwoordigt, dan op les barbares du Nord (zoo als zij de Russen en dikwerf ook ons noemen), zijn losgetrokken. Men heeft ons somtijds wel eens gelaakt, dat wij die liberale heeren van de Fransche troepen beschuldigden, en dikwerf werd hierbij een onzer bladen verdacht, alsof hetzelfde bij de vrienden het deed voorkomen, dat de hollandsche natie en derzelve regering de partij van Karel X waren toegedaan, en dat uit de daaruit voortvloeiende dwaling, wij-zelfen, als het ware, het bondgenootschap tusschen het engelsche en Fransche volk verbroken hadden.

In dit gevoelen hebben wij nooit gedeeld. Neen, de denkende Franschman, de denkende Engelschman, zijn van de ware vrijheidsvriende beginselen, zoowel van onze regering als van die der hollandsche volk te gescheiden, hebben daarvan, gedurende een reeks van 15 jaren, genoegzame bewijzen onder de eogen gehad, hebben destijds deze beginselen te zeer toegejuicht, dan dat zij zich niet van het tegendeel zouden overtuigd houden. Toen echter kwamen deze toejuichingen met hunne belangen overeen, thans, nu het *walgelijkste egoïsmus* bij hen de plaats van *oprechtheid* in woorden en handelingen heeft ingenomen; thans nu wij, even als toen, de handhaving onzer verkregen vrijheden, onzer onafhankelijkheid, van orde en wet verlangen, zijn deze te zeer strijdende met hunne tegenwoordige begeerten, dan dat zij een voorvriendel oordeel zoeken, om ons in hollandsche landgenooten, die de ware beginselen van vrijheid en tegenaar, te betraden. *Kwade trouw* in woorden en handelingen kenschetsen ten duidlijkste hen, die zich in Frankrijk en Engeland de voorstanders van staatkundige vrijheid noemen; terwijl de partij der legitimiteit in het eerstgenoemde rijk de taal der waarheid, die van orde en wet voort. Welke ook de anteceden ten dezer laatstgenoemden, welke ook hunne bedoelingen voor de toekomst mogen zijn, thans doen zij regt wedervaren aan hen welke regt toekomst; terwijl zij de beginselen der ware vrijheid toejuichen. In deze beginselen blijven zij zich-zelfer gelijk, en betogen die zoo openlijk, zoo oprecht, met zoo veel waardigheid en kennis van zaken, dat een hunner voorvriendel oordeel, om hollandsche landgenooten, die den hollandschen partij opgenomen, hebben gewankeld, noch door hunne tegenpartij zijn kunnen wederlegd worden. Deze, daarentegen, geven elken dag vat op zich; verdraaijen telkens hunne beginselen, naar mate zulks met het nieuws van den dag overeenkomt; wijzigen die naar hunne belangen en breken met elken dag iets af, zonder het minste op te bouwen. Laat dezen begaan, en weldra sien wij Europa aan de afschuwelijkste regeringloosheid blootgesteld.

De partij, die men den naam van *Karlisten* geeft, heeft, even als elk Hollander, den wensch gekoesterd, dat het koninkrijk Polen deszelfs onafhankelijkheid zoude hebben behouden; doch zij, noch wij, kunnen in de gegeven omstandigheden de handwijze des keizers van Rusland afkeuren.
Toen de liberale partij in Frankrijk met onstuimig geweld het traktaat van Weenen wilde vernietigd hebben, maakten de karlistische dagbladen met her *chorus*. Doch het 10de spraken zij in het belang van de eer van hun land, dat zij wenschten toen de algeheele vernietiging van opgenoemd traktaat en daarbij de uitbreiding der grenzen, naar door dit traktaat afgemeten. Hunne taal

